

NAGYBÖJT 2. VASÁRNAPJA

A év

1- 5 oldal

Olv: Ter 12,1-4a – 2Tim 1,8b-10 – Mt 17,1-9

Urunk színeváltozása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTBESZÉDE**KEDVES TESTVÉREK!**

Vasárnapról vasárnapra szeretnénk a titokhoz közelebb kerülni, Isten titkához Jézus Krisztus segítségével. A legnagyobb ünnepünk majd húsvétkor lesz, amikor mindannyian az *ÉLETET ünnepeljük!* Megköszönjük Istennek azt a lehetőséget, hogy az Ő segítségével mi fölismerhetjük külön-külön az életünk igazi értelmét és megújulhat az egymással való kapcsolatunk. Valójában ez a legfontosabb, hogy az ember megtudja, miért született? Mire való az élete? Hogyan kell élnie és miképpen kell rendezni egymással a kapcsolatainkat?

Hatalmas ajándék az élet!

Múlt vasárnap ezért említettem éppen csak érintőlegesen, hogy mennyire fontos, hogy az embernek legyen *életkedve!* Tudjon örülni az életnek! Valamiképpen az ember eljusson odáig, hogy a mindennapjaink gondja, baja, problémája, szenvedései el ne vegyék az életkedvünket. Ezt az életkedvet karban kell tartani. Ezért szoltam arról is, hogy mennyire fontos az ember számára az, hogy mivel lakik jól. Bocsánat, hogy ilyen durván fogalmazok. Hiszen az életet táplálni kell. Az éhség természetes velejárója az életnek.

De az éhség kísértése nagy veszélyt jelenthet, mert az embernek elég lehet az, amit megeszik. Az ember elcsábulhat és azt gondolja, hogy a hatalom és a siker minden. Bizony igen sokan vallják, hogy a pénz megnyugtat. Igen. Fontos, hogy az ember táplálkozzon, de éppen a napokban olvastam, hogy az emberiség éhezését meg lehetne szüntetni – egy milliárd ember éhezik a földön – abból a pénzből, amit emberek fogyókúrára fordítanak. A különböző módszerekért, amit fizetnek az emberek csak azért, hogy megmeneküljenek azoktól a kilóktól, amiket habzsolással fölszedtek.

Bizony, nagyon nagy kísértés a hatalom meg a siker. Mekkora erőfeszítéseket tesznek azért, hogy ezt megszerezzék, erre eljussanak emberek, aztán megtartsák. Mintha eszükbe se jutna az, hogy minden hatalom és minden siker a többiek javára fordítandó. A lehetőségeket a többiek javára kell használni. Nem kihasználni, hanem használni. Bizony, nagyon nagy baj az, ami ma eluralkodott a világban, - erről is szoltam, - hogy olyan gazdaságpolitika telepedett ránk, amely pénz-centrikus. A pénzt se arra használja már, amire való, hanem fialtatja. Nézzék meg a reklámokat, nyíltan ezt ajánlgatják, hova kell tenni a pénzedet, hogy ott – mint a kotlós tyúk kikelti a csirkéit, - a pénzed gyarapodjon. Hogy aztán mire használjuk? Arra, hogy élére állítsuk?

Testvérek!

Kísértések közepette élünk. Ahhoz, hogy az ember ezektől a kísértésektől megszabaduljon, hogy az Isten felé forduljon és ne a gonosz kísértőhöz, arra van szükség, hogy *megismerjük az Istent! Ki az Isten?* Nagyon hamis képünk van az Istenről. Jézus pontosan azért jött, hogy

egy hiteles istenképet mutasson nekünk. Sokféle módon szólt Isten a próféták által évezredek keresztül. Az utolsó időkben Fia által szólt hozzánk, akivel kapcsolatosan ezt hallottuk a mai evangéliumban: – és korábban, amikor Ő megkeresztelkedett, ugyanezt hallotta a világ -

“ Ez az Én szeretett Fiam, akiben kedvem telik, Őt hallgassátok! “

Hála Istennek, egyre több felől hallok azt, hogy már be sem kapcsolják a televíziót. Amerikában, - körülbelül húsz éves, – olyan törekvésekkel találkozunk: “ mondj le a televízióról! “ Aztán olyan törekvések is elindultak ott, - ahonnan sajnos most mi úgy tudjuk, hogy minden rossz ide ránk áramlik, igaz, - azok már ébrednek. Félő, hogy későn ébred föl az ember, mert a gazdag előbb-utóbb ha felébred, még talajt talál, de ha a szegény ébred föl későn, akkor félő, hogy elmerül. De onnan hallja az ember ezt is, hogy legyen minden héten olyan napod, amikor nem vásárolsz semmit. Lehet, hogy itt is el kellene ezen gondolkodni. Hiszen figyeljünk csak arra a rengeteg fölöslegre, amit fölhalmozunk, aminek igen nagy az ára. Nem az az ára, amit lepenget az ember a pénztárnál. Az ára az, amivel fizetünk a lelkünkkel, a fizikai energiákkal, a lelki, szellemi energiákkal. Kizsigereljük magunkat azért, hogy valamit kifizethessünk a pénztáraknál. Térjünk már észhez!

Ez a mai vasárnap ebből a szempontból fontos. Jézus egy igen nagy igazságot mond, ami az Istennel való kapcsolatunk szempontjából jelentős. Ez nagyon egyszerűen így mondható:

Jézus tudja, mi a szenvedés értelme!

Még egyszer mondom: Jézus tudja, mi a szenvedés értelme! Ne legyünk naivak! Ne gondoljuk azt, hogy elúzható a világból, az életünkből a szenvedés. Most ne azzal foglalkozzunk, hogy miből támad a szenvedés. Egyszerűen úgy van jelen a szenvedés, mint a gyom. Jézus világossá teszi, hogy a szenvedésnek önmagában nincs értelme. Értelmetlen és éppen úgy akarunk megszabadulni tőle, mint minden kártékony hatástól. De jelen van az életünkben és jelen van a világunkban. Jézus nagyon jól tudja azt is, hogy az ember agyába nem fér ez bele. Az ember idegenkedik és igyekszik távol tartani magától természetesen. De nem sikerül. Előbb-utóbb, ekkor-akkor, de elér bennünket. Legyen az egy betegség. Legyen az az idős korról járó összes gondunk, meg problémánk, - mindenkit utolér, aki fiatalon nem hal meg.- Legyen az emberi kapcsolataink válsága. Számtalan módon szakadhat ránk a szenvedés. *Jézus az Atya szándékát nyilatkoztatja ki*, mégpedig azt, hogy ebből a világból kiút, vagy

*ebben a világban egy élhető élet megteremtése
a szenvedéssel való kibékülés jegyében lehetséges.*

Jézus amikor a szenvedéséről beszél, akkor Péter kétségbeesve fordul hozzá: “ Uram, ez nem történhet meg veled! Ez lehetetlen! “ Persze, pár nappal előtte volt, hogy Jézus kenyeret szaporított. Rengeteg éhes embert elégített ki. Aztán vízen járt. “ Nem történhet meg ez Veled! “ Minő érdekes, ez a Péter kénytelen tudomásul venni és magára venni Jézus szigorú kritikáját, - ugyan azt, amit a kísértőnek mondott, - “ Takarodj Tőlem sátán! Emberi módon gondolkodol Péter. Takarodj előlem! “ Jézussal fölmennek a hegyre és ott egy csodálatos jelenségnek a tanúi. Azt halljuk a

Szentírásból, hogy Jézus Mózesrel, és Illéssel a szenvedéséről, meg a haláláról beszélget. Ugyan ez a Péter, - hallja, hogy miről beszélnek, de ebben a helyzetben, a dicsőséges fényben, ahol az Isten dicsősége jelenik meg Jézus Arcán - “ Uram, jó nekünk itt lenni. Maradjunk itt. “ Ugyan az a Péter.

Testvérek!

*Jézus a szenvedésével, halálával és föltámadásával
vezet ki bennünket mindennapi gondjaink, bajaink világából.*

Nem úgy, hogy ezek megszűnnek, hanem megmutatja azt, hogy ezekben a helyzetekben mi a helyes emberi magatartás.

A Mózesre meg Illésre való utalás már valamit sejtet. Hiszen Mózes az, aki az Istentől a törvényt veszi át. Illés pedig az a valaki, aki a tiszta istentisztelet megteremtője Izraelben. Jézus azt mondja Mózes törvényével kapcsolatosan, hogy nem azért jött, hogy megsemmisítse hanem, hogy beteljesítse. Illés, aki a bál papokat, a hamis áldozatokat bemutató papokat legyőzi. - Pár héttel ezelőtt jártam ott azon a helyen, ahol ez a jelenség történt. Mélyen érintette a lelkemet. - Jézus ugyanakkor továbbviszi azt a fajta istentiszteletet, ami kialakult Illés munkálkodása nyomán Izraelben, amikor a tanítását kihirdeti.

Mózes törvényét úgy viszi tovább, hogy a legfőbb törvény a *szeretet! Szeresd az Istent és szeresd az embert!* Mit jelent, erről rengeteget beszélünk. Mindössze egy mondattal had erősítem meg ezt a kimondott igazságot. Az embernek önmagához kell mérnie a többi embert. Furcsa, hogy most így fogalmazok, mert mindig azt szoktam mondani, hogy az Istenhez mérjük magunkat, akkor alázatosak leszünk. Engedtessek most meg, hogy az ember a másik emberhez mérje magát, - ami persze akkor lesz helyes, ha már előtte az Istenhez mérte magát, - hozzá mérte magát és ez azt jelenti, hogy

*amit nem akarsz, hogy neked tegyenek, azt te se tedd a másoknak.
Vagy amit szeretnél, hogy neked tegyenek, te is azt tedd a másoknak.*

Ilyen egyszerű. Nem szabad megalkudni és nem szabad különböző kibúvókkal ezt a pofon egyszerű igazságot félretenni. Nincs mentség. Nincs senkinek felmentése arra vonatkozóan, hogy ezt kimagyarázza. Legfeljebb azt mondhatja, hogy nem ment, nem sikerült. Gyenge vagyok. Valljuk akkor be, ha nem megy.

Jézus továbbviszi azt a fajta istentiszteletet, ami Illés hatására kialakul, ahogy fölládozzák a különböző áldozatokat az Istennek, följánlják ezeket. Jézus azt mondja, nem ez kell az Istennek emberek. Utálja az Isten az áldozati állatok szagát, amit elégetnek.

*Törd meg az igát, amit ráraktál a másik emberre.
Törd meg a kenyeredet,*

amit esetleg azért tudsz nagyobbnak, mert a másikat megkárosítottad. Vagy ha nem is így történt, a nagyobb kenyérnek a megszerzése, akkor *ne feledkezz meg arról, akinek törni kell abból, hogy életben maradjon.*

Testvérek!

Mózes és Illés, akikkel Jézus társalog, a szenvedéséről beszél velük. Ez azért jelentős, mert az eddig mondottak alapján érthető lesz a számunkra, hogy *a szenvedés azért megváltó, mert* - amikor Jézus fölmege Jeruzsálembe és elfogják, kínozzák, megölik, mindeközben -

Jézus tudja, hogy az Atya akarata van a középpontban.

Függetlenül attól, hogy vele mi történik és ez a döntő. Ez az egyik kulcsmozzanat. Akkor, amikor az ember szenved, ez nem azt jelenti, hogy most elfordult az Isten. Ez nem azt jelenti, hogy elhagyott az Isten, hanem egyszerűen a földi élet velejárója ez. De ha az ember ebben a helyzetben is Isten akaratahoz tud igazodni és nem ökölbe szorítja a kezét, akkor ez a szenvedés az ember belső gazdagságát jelenti mindenek ellenére.

A másik, ami nagyon fontos, amit a húsvéti ünnepkor ünnepelünk, hogy *amikor fölemeltetem, akkor mindenkit Magamhoz vonzok!* Jézus ebben a szenvedésben és még a halálában is tudja, hogy nem hagyta el az Isten, hanem fölfogta, a Kezében tartja! Éppen ezért

ez az Isten dicsőségének a kinyilatkoztatása!

Jézus ezért az Isten Fia, mert benne fölragyog az Isten dicsősége. Ennek az isteni dicsőségnek kellene nagyobb szerepet adni ebben a világban. Vagyis, hogy minden helyzetben tudjuk azt, hogy az Isten jót akar nekünk, ha szenvedünk akkor is, akkor is az Ő gyermekei vagyunk. Olyan egyszerűen kell ezt nézni. Ha egy gyerek beteg és szenved, attól nem szűnik meg a szülei gyermekének lenni és mindent megtesznek érte. Kinek jut eszébe ilyenkor az, hogy most a szülők vétkeztek, elhagyták.

Ez az egyik, ebben a földi völgyben gondoljunk erre. Ezekben a mélységekben, amik alattunk tátonganak, gondoljunk erre. Ez nem azt jelenti, hogy az Isten elhagyott. Aki tudja, hogy az Isten akarata az biztos, hogy mindig az ember javát akarja, akkor ez a helyzet nem kétségbeejtő, bármilyen nehéz és

az Isten sohse hagy el bennünket!

Jézus ezt az Istent nyilatkoztatja ki szenvedésével és halálával.

Ezen a mai vasárnapon különösképpen is erre kell gondolni, hogy az Isten minden helyzetben velünk van. Vagy akár mondhatom fordítva, az Istenhez tartozhatok minden helyzetben.

Sokféleképpen olvastam azt a történetet, amit talán ismernek a Testvérek, a *kötéltáncosról*. Egyszer úgy olvastam, valamikor régen, hogy ez a kötéltáncos egy talicskát tol át a kötélén és megkérdezi, ki az aki beleül ebbe a talicskába? Ki az, aki bízik bennem, hogy át tudom tolni a kötélén a talicskámban?

Nem régen olvastam ugyanezt a történetet egy más hangsúllyal. Amikor egy művész egy településen este kifeszítette a kötelét és reflektorozták. Egy kicsi gyerek jelent meg mögötte és kérdezte tőle, mit akarsz? Át akarok veled menni. De hogyan? Vegyél a nyakadba és vigyél át. Akkor a nyakába veszi és átviszi. Alatta a fekete sötétség, fölötte a csillagos ég. A kicsi gyereket azzal bízta, hogy

nézz föl a csillagos égre, ne a sötétséget nézd és át fogunk jutni.

Kedves Testvérek!

Azt gondolom, hogy tudomásul kell vennünk azt, hogy gondok és bajok közepette élünk. Kötéltánc az élet, de ha az ember fel tud nézni az Istenre, akkor mélységek fölött járkálhat. Nyilvánvalóan arról van szó, hogy ha rábízuk magunkat az Istenre, akkor nem vétjük el az életünket. Akkor áldássá lehetünk egymás számára, mint ahogy Ábrahám esetében hallottuk. Ábrahám nem önmegvalósító. Ábrahám Istenben bizakodó és ezért lesz áldás sokak számára. Lehet, hogy ezen kellene elgondolkodni egy kicsit, annyira bízattak bennünket az önmegvalósításra, hogy áldatlan állapotokat teremtetünk és egymás számára idegenné, - ne adj Isten - ellenséggé váltunk.

Testvérek!

Jézus tudja, mi a szenvedés értelme! Jézus kinyilatkoztatja az Istent, aki mindig velünk van és azt mondja, hogy legyen mindig középpontban az Isten akarata. Ehhez igazodjunk a legsötétebb helyzetekben is és ne felejtsük el, hogy az Isten mindig velünk van. Ha jobban rábízuk magunkat, akkor talán áldássá lehetünk egymás számára és a föld is megáldatik.

+ A M E N +